

A DENEVÉR

Télben a más hava hullna a földre, tavaszban a mása:
nyárfa fehér hava és ama zöld levelű fa virága.

Mennyire ismered ezt te, amíg tavasz itt teledője
elrepül egy denevér odakint a hidegben előle,

mert ma is űzi a szél. Túl korán ébredt. Téli az álma,
vagy legalábbis az volt. Mi az ablakból nézzük, a lámpa

fénye eléri, de más nem. Nem érthető, mert odakinti
és ismeretlen, a természet vélekedése szerinti.

JÉGKÁPOLNA

A dédapám jégből
épített egy nagy kápolnát,
mert azért rajongott, amit csak a szív ér föl,

azt mondják,
vagy pontosabban azt mondja az egyik
másodunokatestvérem, akit most már

ismerek, mert nem ismertem eddig.
Szóval a dédapám kiment a hóba-fagyba
és ott építette meg. Most már tudom ezt is.

S közben elfagyott a fél arca...
A jégtükör kinek az arcát tükrözte vissza?
És a tócsa, ami maradt belőle, kiét mutatta?

Kit látott benne dédapám, ez a tiszta,
kétlábon járó jégszobor?
A föld az arcát neki is beitta,

amikor rákerült a sor.

AMIT ÉL

(MÉG ÚJABB LEONINUSOK/4.)

Füstje a víz fenekére leszállna, ha itt van a vége.

Kezdetek annak, amit mindenem általa hisz.

Mindenem ővele kezd, a hittana is ma teremti.

Érte leszel te talán körte vagy alma a fán,

és aki nézi amott azt, amit él a halott.

